

[Ministeren for handel, industri og søfart.] 270 000 t. Dette er ganske vist ca. 30 000 t mere end sidste år, men uden tvivl utilstrækkeligt til at dække et urationeret forbrug, når vi samtidig skal klare den traditionelle eksport til de skandinaviske lande, som til gengæld skaffer os værdifulde varer for landets produktionsliv. Regner vi nu med, at sukkerhøsten bliver på 270 000 t, skal der blot til opretholdelse af det nuværende rationerede hjemmemarkedsforbrug anvendes ca. 150 000 t, til fremstilling af sukkerholdige varer til eksport ca. 40 000 t og til gennemførelse af den traditionelle eksport ca. 60 000 t. Der vil i så fald være ca. 20 000 t tilbage, som vil kunne anvendes dels til en forøgelse af rationerne af syltesukker, dels til ekstraordinær eksport, som i øjeblikket vil kunne fås betalt i dollars. Endnu er det ikke muligt at lægge dispositionerne endelig fast, idet høstens størrelse ikke kendes med sikkerhed.

Ved administrationen af vareforsyningsloven har man fra regeringens side nøje fulgt det formål, der er angivet i lovens § 1, hvorunder det bl. a. siges, at det ved lovens administration vil være at iagttage, at der ikke foretages eller opretholdes andre eller videregående indgreb, end den forsvarlige løsning af foreliggende spørgsmål af væsentlig betydning nødvendig, og at man ved tilretteleggelse af foranstaltninger i henhold til loven bør tilstræbe en tilbagevenden til normale forhold for erhvervslivet. Ved lovens administration har vi været i nøje kontakt med rigsdagens vareforsyningsudvalg, der har fået alle vigtigere spørgsmål forelagt, og endvidere har vi ved hyppige drøftelser med erhvervene, dels gennem vareforsyningsrådet og dels ved forhandlinger på anden måde, søgt de foreliggende spørgsmål belyst på bedst mulig måde.

Den af handelsministeriet den 14. januar 1949 nedsatte kommission angående vareforsyningsloven og prisloven, den såkaldte afviklingskommission, hvis betænkning tidligere er tilstillet det høje tings medlemmer, har nøje gennemgået de problemer, der opstår i forbindelse med spørgsmålet om importregulering og den økonomiske politik fremover. Jeg kan henvise til denne betænkning såvel som til de bemærkninger, der er givet til lovforslaget. En kort sammenfatning af kommissionens resultat er den, at der ikke for øjeblikket består mulighed for en mere gennemgribende afvikling af den bestående lovgivning om importregulering, men at man i videst mulig udstrækning indenfor den bestående ramme bør arbejde for afvikling og for at afhjælpe de ulemper,

der knytter sig til det bestående regulerings-system. Vi kan fra regeringens side ganske tiltræde dette resultat af kommissionens overvejelser. Det er et princip, der, som det fremgår af det, jeg tidligere har sagt, allerede er blevet fulgt igennem længere tid, og det er det princip, vi fra regeringens side agter at følge fremover, og samtidig tror jeg også, at det er den eneste mulige måde at få gennemført en afvikling på de områder, hvor dette er forsvarligt.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger om prisloven.

Det er regeringens opfattelse, at der ved de ændringer, der ved loven af 31. marts 1949 blev foretaget i den tidligere prislovgivning, er skabt det fornødne grundlag for en afvikling af prisrestriktionerne i tilfælde, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, samtidig med at der ved de i loven givne regler er skabt det fornødne grundlag for det offentlige til at træde ind i tilfælde, hvor konkurrencen ikke er tilstede, samt i tilfælde af monopolistiske prisdannelser, og jeg kan derfor foreslå, at prisloven forlænges uændret.

Den foretagne devaluering kunne imidlertid rejse spørgsmål om, hvorvidt det måtte være nødvendigt at foretage skærper i prisloven og i prisreguleringen. De prisstigningstendenser, devalueringen vil kunne fremkalde, gør det nødvendigt, at myndighederne har de fornødne midler i hænde til at kunne gribe ind overfor prisstigninger, hvor de end måtte vise sig. Det må derfor regnes som ansvarsløst, såfremt man i denne situation ville skride til en svækkelse af prislovgivningen. På den anden side har regeringen ment, at bestemmelserne i den nugældende prislov giver tilstrækkelig garanti for, at prisstigningstendenserne også fremefter kan holdes under kontrol. I den skikkelse, prisloven fik ved den sidste forlængelse, har den vist sig at være et smidigt instrument, som på den ene side har tilladt gennemførelsen af en efter forholdene ret vidtgående afvikling af prisrestriktionerne, og på den anden side har givet myndighederne tilstrækkelige midler i hænde til at gennemføre priskontrollen på de områder, hvor dette har været nødvendigt. Under hensyn hertil har regeringen ikke anset det for nødvendigt at stille forslag om skærpe i prisloven.

Som følge af den øgede varemængde og den stadig fremadskridende pengesaning har det været muligt at afvikle prisrestriktionerne på en lang række områder. Ved den nugældende prislovs ikrafttræden den 1. april d. å. var der ophævet 145 prisordninger.